

РЕШЕНИЕ

№ 40838

гр. София, 05.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав, в
публично заседание на 05.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **7502** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК, вр. чл.40 от Закона достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е на основание изпратена от МВНР постъпила на 14.07.2025 г. жалба от А. А. Г. срещу Заповед №95-00-355/30.06.2025 г. на Постоянния секретар на Министерството на външните работи в частта, с която е отказан достъп до обществена информация, поискана със заявление вх. № ЗДОИ-75/23.08.2024 г. Според оспорвания оспореният акт е нищожен, като противоречащ на влязло в сила решение на съда, а при условията на евентуалност е незаконосъобразен поради противоречие с материалноправни разпоредби, съществени нарушения на административнопроизводствените правила и несъответствие с целта на закона, доколкото въпреки изрично установеното и указано от съда, ответникът е предоставил частичен, вместо пълен достъп до исканата информация. В жалбата са изложени подробни съображения в подкрепа на твърденията, които са поддържат в съдебно заседание от процесуалните представители на оспорвания адв. Г. С. и адв. Н. У.. Същите са доразвити в представени писмени бележки, в които е отговорено и на доводите на ответника, наведени в хода на процеса, както за недопустимост на оспорването, така и за неговата неоснователност. По тези съображения, подробно мотивирани, се иска оспорената заповед да бъде обявена за нищожна на основание чл.177, ал.2 АПК в частта, в която на оспорвания е отказан пълен достъп до обществена информация – документи по т.1, 3 и 4 – от т. а до т.к, съгласно Заявление за достъп до обществена информация вх. №ЗДОИ-75/23.08.2024 г., като ответникът да бъде задължен да предостави пълен достъп до поисканата информация. При условията на евентуалност се иска заповедта да бъде отменена като незаконосъобразна в която на оспорвания е отказан пълен достъп до обществена информация –

документи по т.1, 3 и 4 – от т. а до т.к, съгласно Заявление за достъп до обществена информация вх. №ЗДОИ-75/23.08.2024 г., като ответникът да бъде задължен да предостави пълен достъп до поисканата информация. Претендират се и направените по далото разноски. Поискано е също ако се приеме, че е налице бездействие и/или мълчалив отказ предвид че ответникът се е произнесъл с оспорения акт малко след срока, предоставен му с отменителното решение, същите да бъдат отменени като незаконосъобразни.

Ответникът – Постоянния секретар на Министерството на външните работи, чрез процесуалния си представител гл. юрисконсулт П. П., в представен писмен отговор и в съдебно заседание оспорва жалбата. Подробни съображения за нейната неоснователност са развити в представени писмени бележки. Изложени са съображения за недопустимост на производството поради липса на правен интерес и с твърдение за наличие на предпоставките по чл.37, ал.1, т.3 ЗДОИ за отказ за предоставяне на исканата информация. Иска се прекратяване на производството, а в условията на евентуалност – отхвърляне на жалбата. На основание чл.143, ал.3 АПК се претендира присъждането на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

По делото са събрани писмени доказателства. Приложено е заверено копие от образуваната административна преписка.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено следното:

Административното производство е образувано във връзка с подадено заявление за достъп до обществена информация с вх. № ЗДОИ-75/23.08.2024 г. от А. Г. до Министерство на външните работи, с което е поискан достъп до информация и документи, свързани с:

1. Преговорите относно договора между правителството на Р.България и правителството на Румъния за взаимно насърчаване на инвестициите, подписан на 01.06.1994 г.;
2. Преговорите между ЕС и България и Румъния за членство в съюза и конкретно свързани с позицията и предложенията на ЕС във връзка с двустранните инвестиционни договори в рамките на ЕС, от 1999 г. до 2007 г.
3. Кореспонденцията след присъединяването към ЕС между съюза и България относно прекратяването на двустранните инвестиционни договори в рамките на ЕС.
4. Споразумението за прекратяване на двустранните инвестиционни договори между държавите-членки на ЕС.
5. Вътрешните процеси в България за ратифициране на споразумението за прекратяване, по-конкретно консултации и оценки на въздействието в рамките на правителството или парламента на България.

Към всяка от точките, в отделни подточки е посочено кои документи се иска да бъдат предоставени.

Така по т.1 е поискано предоставяне на следните документи:

а./ всякакви записи, протоколи или кореспонденция, свързани с консултациите и преговорите за сключване на двустранния инвестиционен договор, по-специално тези, проведени на 7-8 февруари 1994 г. и от 28 февруари до 2 март 1994 г.;

б./ всякакви записи, протоколи или кореспонденция, свързани с консултации между съответните органи на двете държави, отнасящи се до прилагането и/или тълкуването на двустранния инвестиционен договор между България и Румъния, както е предвидено в член 10 от него, от 1994г. до настоящия момент;

в. /всякакви проекти и подготвителни документи на двустранния инвестиционен договор преди подписването му.

По т.3 е поискано предоставяне на следните документи:

а./ кореспонденция до и от Европейската комисия или друг орган на ЕС с държавите- членки, включително България, в която се съобщава позицията или предложенията на ЕС във връзка с двустранните инвестиционни договори в рамките на ЕС, от 2007 г. до настоящия момент;

б./ протоколи или записи от годишни или тримесечни или ad hoc срещи или части от срещи между Европейската комисия или друг орган на ЕС с държавите-членки, включително България, свързани с прекратяването на двустранните инвестиционни договори в рамките на ЕС, от 2007 г. до настоящия момент;

в./ кореспонденция до и от Европейската комисия или друг орган на ЕС с държавите- членки, включително България, с искане или заповед или насърчаване на държавите-членки да прекратят двустранните инвестиционни договори в рамките на ЕС, от 2007 г. до настоящия момент, включително писмо, изпратено от Комисията до държавите-членки през 2015 г., с което се иска информация и се започва административен диалог във връзка с прекратяването на двустранните инвестиционни договори в рамките на ЕС, и всеки отговор на това писмо от страна на България;

г./ консултации, кореспонденция и предложения от Европейската комисия или друг орган на ЕС до държавите-членки, включително България, относно метода или правната механика за прекратяване на двустранните инвестиционни договори в рамките на ЕС, както и отговорите на България;

д./ консултации, кореспонденция и предложения от Европейската комисия или друг орган на ЕС до държавите-членки, включително България, относно метода или правната механика за прекратяване на действието на клаузите за удължаване на защитата (sunset clauses) в двустранните инвестиционни договори в рамките на ЕС, от 2015 г. до настоящия момент, и отговорите на България;

е./ кореспонденция до и от Европейската комисия или друг орган на ЕС с държавите- членки, включително България, относно Решението А. и задълженията на държавите-членки в светлината на А. , от март 2018 г. до настоящия момент.

Към т.4 са описани следните документи:

а./ записи от двустранни консултации с Румъния във връзка с подписването на Споразумението за прекратяване, от март 2018 г. до настоящия момент, и/или прекратяване на двустранния инвестиционен договор между България и Румъния, от 2007 г. до настоящия момент;

б./ документи за двустранни или многостранни консултации с други държави-членки във връзка с подписването на Споразумението за прекратяване и/или прекратяването на съответния двустранен инвестиционен договор в рамките на ЕС, от 2007 г. до настоящия момент;

в./ кореспонденция и консултации между Европейската комисия и държавите-членки, включително България, относно прекратяването на двустранните инвестиционни договори в рамките на ЕС, между 2015 г. и май 2020 г.;

г./ кореспонденция между Европейската комисия и държавите-членки, включително България, относно процеса на ратификация на Споразумението за прекратяване, между 2015 г. и май 2020 г.;

д./ проекти на Споразумението за прекратяване и подготвителни документи, обменени между Комисията и държавите-членки, включително България, между 2015 г. и май 2020 г.;

е./ кореспонденция на България до и от Европейската комисия или друг орган на ЕС, с която се иска или се налага или се подтиква България да подпише Споразумението за прекратяване от 2015 г. до януари 2019 г.;

ж./ уведомление за ратифициране на Споразумението за прекратяване от страна на България (и уведомлението на Румъния, разпространено от Европейската комисия, ако България разполага с такова);

з./ кореспонденция и консултации между Европейската комисия и държавите-членки по

проектите на Декларацията на държавите-членки от 15 януари 2019 г., между 2015 г. и януари 2019 г.;

и./ проекти на Декларацията на държавите-членки от 15 януари 2019г., обменени между Европейската комисия и държавите-членки, включително България, между 2015 г. и януари 2019 г.;

й./ кореспонденция на България до и от Европейската комисия или друг орган на ЕС, с които се иска или се задължава или се подтиква България да подпише Декларацията на държавите-членки от 15 януари 2019 г., от 2015 г. до януари 2019 г.;

к./ кореспонденция и консултации между Европейската комисия и държавите-членки, включително България, относно предложения за алтернативни механизми за защита на инвеститорите в рамките на ЕС при прекратяване на двустранните инвестиционни договори в рамките на ЕС, между 2015 г. и май 2020 г.

По така подаденото заявление ответникът се е произнесъл със Заповед № 95-00-592/20.09.2024 г., с която е отказал да предостави достъп до така формулираната и търсена от А. А. Г. информация. Решението е обжалвано, като с Решение №1613/15.01.2025 г., постановено по адм. дело №10047/2024 г. на АССГ 82 състав Заповед № 95-00-592/20.09.2024 г. на Постоянния секретар на МВнР, в частта за отказ на предоставяне на информация по т.1, т.3, т.4 относно поисканите документи по б.“а“ до б.“к“ от заявление вх. № ЗДОИ-75/23.08.2024 г. е отменена и преписката в тази част е върната за ново произнасяне на ответника в 14-дневен срок от влизане в сила на решението. В останалата част, жалбата на А. А. Г. срещу Заповед №95-00-592/20.09.2024 г. на Постоянния секретар на МВнР е отхвърлена.

Последвало е издаването на Заповед №95-00-46/27.01.2025 г. на Постоянен секретар на МВнР, с която е отказано да се предостави на А. А. Г. информацията по т.1, т.3, т.4, относно документите по б.“а“ - б.“к“. И тази заповед е оспорена по съдебен ред и е отменена с Решение №20561/15.06.2025 г., постановено по адм. д. №1667/2025 г. на АССГ, като преписката, образувана по заявление вх. № ЗДОИ-75/23.08.2024 г., е върната на органа в частта по т.1, т.3, т.4, относно документите по б.“а“ - б.“к“, за предоставяне на обществена информация, съгласно мотивите на решението. Определен е 14-дневен срок за произнасяне, считано от влизане в сила на решението.

В изпълнение на съдебното решение ответникът се е произнесъл с оспорената в настоящото производство Заповед № 95-00-355/30.06.2025 г., в т.1 от която е предоставен достъп до търсената съгласно заявлението обществена информация по т.1, т.3 и т.4 по б.а – б.к, съхранявана в МВнР, а именно:

- копие от кореспонденция с Министерството на финансите по съгласуване на Проект на Доклад до Министерския съвет от министъра на финансите и проект на Договор между правителствата на Република България и Румъния за взаимно насърчаване и защита на инвестициите; становище на МВнР по проектите /Приложение № 1/;

- копие на телеграма от Посолството на Република България в Румъния, с която се препраща нота №127/7202 на МВнР на Румъния, с която уведомяват МВнР, че Парламентът на Румъния, със закон № 106 от 24 ноември 1994 г. е ратифицирал подписания на 1 юни 1994 г. в Б. Договор за взаимно насърчаване и защита на инвестициите между правителството на Румъния и правителството на Република България /Приложение 2/;

- копие от писмо на Министерството на финансите относно провеждането на втори кръг от преговори за сключване на Договор между правителствата на Република България и Румъния за насърчаване и взаимна защита на инвестициите/Приложение 3/;

- копие от докладна записка до заместник-министъра на външните работи за командироване

на служител за участие в срещата между Република България и Румъния в периода 27 февруари - 2 март 1994 г. /Приложение 4/;

- с ноти № 186,197 и 272 от 1994 г. Посолството на Румъния в Република България уведомява българската страна за датите, на които е възможно да се проведе среща на експертите от двете страни, включително започване на преговори по текста на румънско-българското споразумение за защита и насърчаване на инвестициите, с искане за определяне на състав на делегация;

- копия на писма от Министерство на икономиката, енергетиката и туризма до Министерство на външните работи от 30.06.2011 г. и от дирекция „Европейски съюз“ на МВнР до Постоянното представителство на Република България към ЕС от 08.07.2011 г., приложенията към двете писма не се съхранява в архива на МВнР /Приложение 5/;

- копие на грама от Постоянното представителство на Република България към Европейския съюз от 29.11.2019 г. относно прекратяване на вътрешнообщностните двустранни инвестиционни договори /Приложение 6/;

- копие на писмо от МВнР до Министерството на икономиката, с която се препраща по компетентност нота № 875 от 17.05.2016 г. от Посолството на Румъния, ведно с приложения проект на Конвенция за прекратяване на двустранните инвестиционни договори в сила между държавите- членки на ЕС и проект на Споразумение за прекратяване на Договора между правителствата на двете държави за взаимно насърчаване и защита на инвестициите /Приложение 7/, като с нота № 1657 от 12.10.2016 г. Посолството на Румъния в Република България изисква информация по изпратеното предложение с нота № 875 от 17.05.2016 г.;

- копие от подписаното от Република България ратификационно споразумение относно двустранните инвестиционни договори между държавите членки на Европейския съюз от 16.10.2020 г. /Приложение 8/;

- копие на грама от 5.08.2020 г. от Постоянното представителство на Република България към Европейския Съюз относно влизане в сила на 29.08.2020 г. на Споразумение за прекратяване на двустранните инвестиционни договори между държавите членки на Европейския съюз /Приложение 9/;

- копие на грама от Постоянното представителство на Република България към Европейския Съюз относно писмо от ГСС във връзка с получени ратификационни документи на България по повод Споразумението за прекратяване на Двустранните инвестиционни договори между държавите-членки на ЕС /Приложение 10/;

- копие на грама от Постоянното представителство на Република България към Европейския Съюз относно многостранно прекратяване на вътреобщностните двустранни инвестиционни договори, ведно с приложенията към нея /Приложение 11/;

- копие на грама от Постоянното представителство на Република България към Европейския Съюз относно среща на 24.10.2019 г. във връзка с подготовката за подписване на споразумението между държавите-членки на ЕС за прекратяване на вътреобщностните двустранни инвестиционни договори /Приложение 12/;

- копие на грама от Постоянното представителство на Република България към Европейския Съюз относно проведена среща между държавите-членки на ЕС за подписване на споразумение за прекратяване на вътрешно-общностните двустранни инвестиционни договори между държавите-членки на ЕС /Приложение 13/.

В т.2 от заповедта е посочено, че в съответствие с чл.6, ал.1, т.5 от ЗДОИ, вр. чл.4, т.1 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното

движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данни) копията от документи по т. 1 се предоставят със заличени лични данни.

В т.3 е посочено, че с оглед на обстоятелството, че търсената информация засяга интересите на Посолството на Румъния в Република България, както и на Европейската комисия (ЕК), които не са задължени лица по смисъла на ЗДОИ, съгласно чл.31, ал.2 от ЗДОИ е потърсено получаване на съгласие от третите страни относно вида и обема на кореспонденцията, която следва да бъде предоставена. В отговор на запитване от страна на МВНР с вербална нота, от Посолството на Румъния в България от 19.08.2024 г. е изразено изрично несъгласие за предоставяне на съхраняваните документи. Румънската страна се позовава на националното си законодателство, съгласно което публичният достъп до дипломатическата кореспонденция е ограничен и поради това не може да предостави разрешение за разкриването на тези документи на трети страни. След извършена консултация от МВНР с Европейската комисия, от страна на Генерална дирекция „Финансова стабилност, финансови услуги и съюз на капиталовите пазари“ на Европейската комисия, с писмо от 11.09.2024 г. е отправена препоръка за въздържане от страна на българските власти от предоставяне към този момент на търсените документи, които са част от висяща процедура пред ЕК по аналогично искане по реда на Регламент (ЕО)1049/2001 на ЕП и на Съвета, относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията. С писма от 26.06.2025 г. и 27.06.2025 г. Генерална дирекция „Финансова стабилност, финансови услуги и съюз на капиталовите пазари“ на Европейската комисия е уведомила Постоянното представителство на Република България към ЕС, че Комисията не възразява страната ни да предостави публичен достъп до писмо, представляващо стр. 2 и 3 от приложение 6 по т. 1 от настоящата заповед, както и до имейл, представляващ стр. 3 и 4 от приложение 11 по т. 1 от настоящата заповед.

Предвид това е прието, че достъпът до информацията по т.1 следва да се предостави в обем и по начин, който да не разкрива информацията, която засяга интересите на Посолството на Румъния в Република България.

Решението е изпратено на ел. поща на заявителя на 30.06.2025 г.

За да установи, че търсената информация вече е предоставена на заявителя от други органи, процесуалният представител на ответника е представил 4 съдебни решения. От съдържанието на същите може да се направи извод, че заявителят е подавал заявления и до други институции, от които е поискал да му бъде предоставен достъп до информация, идентична с процесната, като по същите заявления са били постановени откази, частично отменени от съда, а преписката върната на съответния орган за ново произнасяне. Доказателства, че информацията е предоставена след съдебните решения липсват по делото.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално ДОПУСТИМА, като подадена в срок, от надлежна страна, адресат на небрагоприятен за нея индивидуален административен акт по смисъла на чл.28, ал.2 ЗДОИ, подлежащ на съдебен контрол по реда на чл.145 и сл. АПК, вр. чл.40 ЗДОИ. Спазен е срокът по чл.149, ал.1 АПК.

На първо място следва да се посочи, че предмет на разглеждане в настоящото производство е само оспореното решение в частта му, в която е отказан пълен достъп до обществена информация, поискана със заявление вх. № ЗДОИ-75/23.08.2024 г. Не е предмет на делото евентуално формиран мълчалив отказ, доколкото ответникът не се е

произнесъл в определения му от съда 14-дневен срок, както и бездействие за произнасяне. Това е така на първо място защото при отмяна на оспорен акт и изпращане на преписката на органа за ново произнасяне непроизнасянето му в срок не формира мълчалив отказ. При наличие на такова бездействие редът за защита е по чл.301 и сл. АПК. Но дори да е възникнал мълчалив отказ, при издаден последващ изричен такъв, съобразно разпоредбата на чл.58, ал.3 АПК, предмет на разглеждане в производството по оспорване е именно изричният отказ.

На второ място съдът намира за неоснователни доводите на ответника за недопустимост на производството поради липса на правен интерес, както и твърдението, че вероятно исканата информация вече е предоставена на заявителя от други органи. Това е така, тъй като е налице неблагоприятен за заявителя акт, което обуславя правния му интерес от оспорването му, а доказателства, че същата информация е предоставена от друг орган липсват по делото.

Разгледана по същество, настоящият съдебен състав счита, че жалбата е **ОСНОВАТЕЛНА**.

Съгласно изричната разпоредба на чл.168, ал.1 АПК съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен, въз основа на представените от страните доказателства, да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.146 АПК, като съгласно ал.2 на същия член съдът обявява нищожността на акта, дори да липсва искане за това.

Процесният административен акт е издаден от компетентен орган – Постоянния секретар на Министерството на външните работи, който е изрично упълномощен със Заповед № 95-00-555/ 09.09.2024 г. на Министъра на външните работи, представена по делото, в съответствие с разпоредбата на чл.28, ал.2 от ЗДОИ. При издаване на решението е спазена законовата форма, съгласно чл.34 ЗДОИ, вр. чл.59 АПК.

В хода на административното производство не се установи да са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат определени като съществени и съответно да обосноват отмяната на акта само на това основание – ответникът се е произнесъл по отправено заявление, регистрирано по надлежния ред, по реда, предвидени в ЗДОИ.

Решението обаче е издадено при несъобразяване с мотивите на Решение №20561/15.06.2025 г., постановено по адм. д. №1667/2025 г. на АССГ, които са били задължителни както за административния орган, така и за настоящата инстанция. С предходното отменително решение праписката е била върната за извършване на преценка за наличието на надделяващ обществен интерес, като в случай, че такъв липсва да се съобрази възможността за предоставяне на частичен достъп по см. на чл.37, ал.2 ЗДОИ. С решението, предмет на оспорване по адм. д. №1667/2025 г. на АССГ, ответникът е приел, че изразеното несъгласие на Посолството на Република Румъния и на Европейската комисия, не се преодолявало от надделяващ обществен интерес, защото преговорните процеси са приключили с приемането на международни и европейски актове, обвързващи Република България, след изпълнение на конституционните и законовите процедури. Пренебрегването на възраженията на третите лица, можело да повлияе негативно на международните отношения на Република България, на установените двустранни добросъседски отношения, да накърни авторитета на държавата, както противоречало и на принципа на лоялно сътрудничество, заложен в чл. 4 от ДЕС. В производството по адм. д. №1667/2025 г. на

АССГ съдът е изследвал въпроса дали е дадена публична информация, при наличие на която се преодолява липсата на съгласие на третото лице за предоставяне на достъп до исканата информация. При така извършената преценка съдът е приел, че аргументите на ответника, залегнали в мотивната част на заповедта, по никакъв начин не оборват презумпцията за „нададена публична информация“, поради което исканата информация трябва да бъде предоставена на А. А. Г.. Посочено е също, че не е осъществена фактическият състав по чл.37, ал.1, т.2 от ЗДОИ, за да бъде постановен отказ за разкриване на публична информация. Прието е, че в конкретния случай са установени предпоставките, визирани в правната норма, свързани с признаване право на достъп до публична информация, поради презумпцията за съществуването на „нададена публична информация“, която не е оборена от постоянния секретар на МВнР. При така изложените мотиви, задължителни за административния орган при новото произнасяне, същия е следвало да предостави пълен достъп до поисканата информация, без да изследва други предпоставки за непредоставянето ѝ, доколкото с отменителното решение е бил решен въпросът дали исканата информация следва да бъде предоставена на заявителя. Като не е сторил това, а е предоставил частичен достъп и със заличени лични данни, ответникът е издал решението си при насъобразяване с отменителното Решение №20561/15.06.2025 г., постановено по адм. д. №1667/2025 г. на АССГ, което е основание за обявяване на неговата нищожност на основание чл.177, ал.2 АПК. При условията на чл.173, ал.2 от АПК преписката следва да бъде върната на задължения по ЗДОИ субект за ново произнасяне, при съобразяване, че с влязло в законна сила решение № 1613/15.01.2025 г. по адм. д. №10047/2024г. на АССГ, е прието, че поисканата информация по заявлението вх. №ЗДОИ-75/23.08.2024 г. е служебна такава по смисъла на чл.11 от ЗДОИ, тъй като се събира, създава и съхранява по повод дейността на Министерството на външните работи; с влязло в сила Решение №20561/15.06.2025 г., постановено по адм. д. №1667/2025 г. на АССГ е прието, че е наличие „нададена публична информация“. В тази връзка следва да се посочи, че в съдебното решение не са дадени указания при новото произнасяне публичната информация да бъде предоставена в хипотезата на чл.31, ал.4 ЗДОИ при установена липса на съгласие на третото лице. И това е така, тъй като при установен дадена публична информация засягане на интересите на третото лице и липсата на негово съгласие губят своето прекратяващо правото на достъп до публична информация действие и за органа е наличие задължение да предостави поисканата публична информация в пълен обем. Задълженият субект следва да съобрази също, че отменителното решение не са дадени и указания за предоставяне на исканата информация със заличени лични данни, както е сторено при предоставяне на информацията. В тази връзка следва да се има предвид, че защитени лични данни по смисъла на Регламент (ЕС) 2016/679 са само тези, които се отнасят до физически лица и то не на всички. Както се приема в съдебната практика, напр. Решение № 13550 от 08.11.2017 г. по адм. д. № 7186/2016 г. на ВАС, имената на лицата, които упражняват властнически правомощия и издават актове в качеството си на държавен орган, представлява официална публична информация, която се събира, създава и съхранява по повод дейността на държавните органи и на техните администрации и достъпа до тази информация е свободен съгласно разпоредбата на чл.13, ал.1 от ЗДОИ, с изключение на предвидените в ал. 2 случаи. Отнесено към настоящия случай това означава, че имената на конкретните лица, които са представлявали по официален ред

държавите или органи/институции на ЕС, отразени в процесните документи, още по-малко имената на държавите, не подлежат на заличаване при предоставяне на информацията.

С оглед наведените в хода на съдебното производство доводи на ответника, следва да се посочи, че при новото произнасяне не следва да се преценява наличието на правен интерес от търсаната информация, липсата на който се обосновава с наличието на водени арбитражни производства. Това е така, защото наличието на висящо съдебно или друго дело, по което заявителят по ЗДОИ е страна, не изключва правото му да търси достъп до обществена информация по реда на ЗДОИ, за да си състави мнение за дейността на съответния орган/институция. В разпоредбата на чл.37, ал.1, т.1 – т.3 от ЗДОИ изчерпателно са изброени хипотезите, обуславящи основание за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация, като сред тях това основание не фигурира.

Задълженият субект следва да има предвид също, че за да се откаже предоставяне на достъп до поискана информация на основание чл.37, ал.1, т.3 ЗДОИ, каквито доводи се наведоха в хода на съдебното производство, то тази информация следва да е била предоставена в посочения в разпоредбата срок от същия административен орган, до който е отправено заявлението. Предоставянето ѝ от друг задължен по ЗДОИ субект не е основание за отказ по този законов текст. Безспорно в случая тази информация не е била предоставяна на заявителя от Министерство на външните работи, при което е неприложимо основанието за отказ от предоставянето и по чл.37, ал.1, т.3 ЗДОИ.

В обобщение на горното и за яснота на ответника при новото му произнасяне същият следва да предостави достъп до поисканата обществена информация в пълен обем, така както е формулирана в т.1, т.3, т.4 относно документите по б. "а"-б. "к" в заявлението от 23.08.2024 г.

При този изход на спора основателно се явява искането на оспорващия за присъждане на направените от него разноски. Такива се претендират в размер на 10 лева внесена държавна такса. Предвид това ЮЛ, чийто орган е издал нищожния акт, а именно Министерство на външните работи, следва да бъде осъдено да заплати на оспорващия деловодни разноски в размер на 10 лева.

Водим от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2, чл.173, ал.2 и чл.174 АПК Административен съд – София-град, Второ отделение, 52 състав

Р Е Ш И :

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА на Заповед №95-00-355/30.06.2025 г. на Постоянния секретар на Министерството на външните работи в частта, с която е отказан пълен достъп до обществена информация, поискана със заявление вх. № ЗДОИ-75/23.08.2024 г. от А. А. Г. от [населено място].

ИЗПРАЩА преписката на Постоянния секретар на Министерството на външните работи за ново произнасяне по заявление вх. № ЗДОИ-75/23.08.2024 г. от А. Г., в частта по т.1, т.3, т.4 относно поисканите документи по б. "а" до б. "к", съобразно дадените в мотивите на настоящето решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОПРЕДЕЛЯ 14-дневен срок за произнасяне на административния орган, считано от датата на получаване на административната преписка

ОСЪЖДА Министерството на външните работи да заплати на А. А. Г. от [населено място]

деловодни разноси в размер на 10 /десет/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване на основание чл.40, ал.3 ЗДОИ.

СЪДИЯ: